

అచ్యుతం సలహా

జె.వి.సుబ్బలక్ష్మి

చుట్టూ కాగితాల గుట్ట వేసుకుని తల పట్టుకూచున్న రామానందాన్ని చూసి నవ్వాడు అప్పడే లోపలికి వచ్చిన అచ్యుతం.

“ఏమిటా ప్రామిసరీ నోట్లు ముందు వేసుకూచున్న వడ్డీ వ్యాపారిలా అలా కూచున్నావ్? ఏమిటి వెతుక్కుంటున్నావ్” అన్నాడు.

కాగితాల గుట్టలోంచి తలెత్తి చూశాడు రామానందం.

“ప్రామిసరీ నోట్లు కాదు, నా బుర్రను తినేస్తున్నాయి.”

“ఏమిటి చెప్పరుగులా, నే చెప్పలా నీది మట్టి బుర్రని.”

“అసిత రుచికరమైన ద్రాక్షపండు మట్టిలోంచే పుడుతుంది. ఈ మట్టి బుర్రలోంచి ఎన్ని అయిడియాలు రాలేదూ.”

తెలుగుగుళ్ళలో

గులాబీపువ్వు చూడగనే
బలేగా మురిసిపోబోకు
కనబడని ముళ్ళు ఎన్నెన్నో-ట
మనసా! మరిచిపోబోకు.

మహలులో కాపురాలున్నా
మజాగా తిండి తింటున్నా
కునుకు కరువైన బ్రతుకులను-ట
మనసా! మరిచిపోబోకు.

వలచినానే వసంతాలు
అలిగినానే అగాధాలు
కనుల కెంతెంత పదునుందో-ట
మనసా! మరిచిపోబోకు.

చెట్టు పూచిందా ఉల్లాసం
చేను పండిందా సంతోషం
మట్టిలో ఎంత విలువుందో-ట
మనసా! మరిచిపోబోకు.

వింగిలో తాను కొలువుంది
నేలపై జాలి పడుతుంది
మబ్బుకెంతెంత మనసుందో-ట
మనసా! మరిచిపోబోకు.

పగటి కలలుండి ఏం లాభం?
ప్రగతికే ఎంత అవరోధం
క్షణం చేజారితే అంతే-ట
మనసా! మరిచిపోబోకు.

మంచుమలపైన నీవుంది
పొంచి ఒక లోయ చూస్తుంది
'సినారే' మాట లోతెంతో-ట
మనసా! మరిచిపోబోకు.

—డాక్టర్ సి. వారాయణరెడ్డి

“మరి అంత ఐడియాలున్న వాడివి నీకు వచ్చిన బాధ ఏమిటి?” అచ్యుతం అడిగాడు రామానందాన్ని.

“సస్సెన్స్” అన్నాడు రామానందం.

“సస్సెన్సా?”

“అవును. బ్రహ్మాండమై సస్సెన్సు. ఇప్పుడు అర్జంటుగా ఓ సస్సెన్సు కథ రాయాలి. అయిడియాలైతే పున్నాయనుకో- అయినా ఏదో ఒక్కటే నాకు దాగా నచ్చింది సెలక్టుచేసి పంపుదా మని నా ఆశ.”

“నిజంగానే సస్సెన్సుగా వుంది. కాస్త విడమర్చి చెప్పు. కుర్చీలో కూర్చుంటూ అన్నాడు అచ్యుతం

“కథల పోటీ. సస్సెన్సు కథల పోటీ.”

“మరి ఏచున్నా రాశావా?”

“ఆ కొన్ని రాశాను. అయితే....”

“ఈ సరే సరే! నీ ప్రాబ్లెం నాకర్థమైంది. నువ్వు చదువు వింటాను.”

రామానందం ఒక నిమిషం మౌనంగా కూర్చున్నాడు. ఆ తర్వాత కాగితాల గుట్ట వెతికి ఒక కట్టను బయటకు తీశాడు.

“సరే చదువు తాను విను.”

“అమె ఓ అందమైన యువతి. చక్రొల్లాంటి కళ్ళు. గులాబీ వంటి వళ్ళు ముత్యాల్లాంటి పళ్ళు. ఏ విధంగా చూసినా అంగిగ తే ఇకవై యేళ్ళు జవ్వని. వివాహాన్ని గురించి కోటి కలలు కంటోంది.”

“ఇక ఆవు!” అచ్యుతం అన్నాడు.

“ఏ?”

“నువ్వీలా ప్రాచారంబా వంటే ముగింపు ఎలా వుంటుందో నేను చెబుతాను. ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళికాదు.”

“అవుతుంది” రామానందం అన్నాడు.

“అయితే ఆ అమ్మాయి భర్త దుర్మార్గుడు అవుతాడు.”

“కాదు అతను బాలా మంచివాడు. భార్యను అమితంగా ప్రేమించే వాడు. అయితే”

“ఏ క్షాననం లాంటి భయంకర రోగమో వచ్చి

“అతడు పూ రి ఆరోగ్యవంతు డయితే!”

“అత గారో, ఆకబతుచో గయ్యా? అవుతుంది.”

“ఆ అమ్మాయికి అత్తగారు ఆకబతుచురు లేకుంటే -”

“ఎమరింట్లో అద్దెకుంటున్న కాలేజీ కుట్రాడు ఆమె మీద కన్ను నేస్తాడు. ఆమె అతనిని అవమానిస్తుంది. అతడు పగబట్టి ఆమె బ్రతుకు నడి వీడికి లాగుతాడు. ఆమె భర్తకు ఆమె గురించి అనుమానం కలిగిస్తాడు.”

“వాళ్ళకు ఎదురుగా ఇల్లు లేదు. ఉన్నా గది అద్దె కివ్వరు. ఇచ్చినా కాలేజీలో చదివే కుట్రాడికి అసలే ఇవ్వరు.” అరిచాడు రామానందం.

“అయితే ఆ అమ్మాయి, అనగా యువతి భర్త ఆక్సిడెంట్ లో చనిపోతాడు.”

“కాదు అన్నలు ఆక్సిడెంట్లు అయ్యే పరిస్థితులు అతడికి ఎదురు కావు.” రామానందం కోపంగా కేకతేశాడు. “చావు! చావు!! ఇందాకట్టుంచీ చూస్తున్నాను. ఆ అమ్మాయి మీద ఆమె భర్త మీద నీకెందుకంత కసి?”

“నాకేం కసి లేదు. ఆ అమ్మాయి జీవితం వడ్డించిన విస్తరి. ఆమె కోరుకున్న వన్నీ దొరికాయి’ అని రాస్తే ఇంక సస్సెన్సు ఏముంది?”

రామానందం దిక్క మొహం వేసుకున్నాడు. తల విదిలించాడు.

“అమ్మాయి కథ లాభం లేదు. అమ్మాయిల జీవితాల్లో సస్సెన్సు లేదు. అమ్మాయి కథ చదువుతాను విను.

“దాల నిరుపేద కుటుంబం. ఒక కామందు దగ్గర పాలే రుగా వని చేస్తున్నాడు తండ్రి. అ యింట్లోనే పని మనిషిగా వుంది తల్లి. నాళ్ళకు ఒక కొడుకు. పనిలో పెట్టాలంటాడు తండ్రి. వద్దు చదివిద్దామంటుంది తల్లి. దబ్బెక్కడిదంటాడు తండ్రి. ఎలాగో చదివిద్దాం అంటుంది తల్లి” ఇంతవరకూ కథ విని మళ్ళీ ప్రేకు వేశాడు అచ్యుతం.

“ఈ కథకు మలుపులు రెండు విధములు. ఒకటి చదువుకో దానికి వరిసితులు అనుకూలించను. చదివి అనే ఒకడు కలుగు

తన కొడుకు జీవితం కాకూడదనీ. అతను బాగా చదువు కోవాలన్నీ పెద్ద ఉద్యోగం చెయ్యాలనీ కలలు కంటాడు.

రెండోది- కొడుకు చదువుకోడానికి పరిస్థితులు అనుకూలమైతాయి. కొంత వరకూ వుచితంగా. కొంత వరకూ స్కాలర్ షిప్పు మీద చదువుకుంటాడు. ఉద్యోగం కోసం వేట మొదలు పెడతాడు."

అప్పుడు రామానందం నోరు విప్పాడు.

"రెండోదే రైటు. అతడు ఉద్యోగం కోసం వేట మొదలు పెడతాడు. తర్వాత...."

"ఎంత ప్రయత్నించినా అతడికి ఉద్యోగం రాదు లంచం, రికమెండేషన్ లేకుండా ఎవరూ అతడికి ఉద్యోగం ఇవ్వరు. అతడు విసిగి వేసారిపోతాడు. జీవితం మీద విరక్తితో ఆత్మ హత్య...."

"చేసుకోడు, అతడికి ఉద్యోగం దొరుకుతుంది" రామానందం అచ్యుతం మాటలు తుంచుతూ అన్నాడు- "అతడి కథ విని జాలిపడి ఒక దయా మయుడు అతడికి తన దగ్గర ఉద్యోగం ఇస్తాడు."

ఓ విషయం తెలుసుకొన్నావాం! మొగుళ్లని వేళ్ళకి అనేరాలేళ్ళ- (ఫ్రై-డే లన్యూట్. ఆవే మన సుత్ర) వారాలన్నమాట!!

"ఆ పేదవాడూ దయామయుడి కుమార్తె ప్రేమించు కుంటారు. దయామయుడు ఈవిషయంలో, దయామయుడు కాదు. వాళ్ళ పెళ్ళి జరగరాదని వట్టు బడతాడు. అంతట వాళ్ళు ఇంటి నుంచి పారిపోయి పెళ్ళిచేసుకుంటారు. సాంఘికంగా ఆర్థికంగా అనేక యిబ్బందులు పడతారు. లేదా అంత దైర్యం లేకుంటే అమ్మాయిని తండ్రి కుడర్చిన సంబంధం చేసుకోమని చెప్పి విశాలహృదయంతో త్యాగబుద్ధితో ఆమె జీవితంలోంచి నిష్క్రమిస్తాడు పేదవాడు." అచ్యుతం నిదానంగా నవ్వాడు.

రామానందం బుర్ర గోక్కున్నాడు.

"అర్రైట్, పేదవాడి కథలో నన్నెన్ను లేదు. ఒప్పు కుంటాను. దనవంతుడి కథ చదవనా పోనీ" ఆశగా అడిగాడు.

"వద్దు. దనవంతుడి కథ ఎలా వుంటుందో నేను చెబుతాను విను" అంటూ "అచ్యుతం కాసిని న్నండినీళ్ళు యిప్పించు. నీతో అరిచి అరిచి గొంతుపోయింది! నాలుక పిడచకట్టింది" అన్నాడు.

రామానందం లేచి వెళ్ళి మరచెంబుతో నీళ్ళు తెచ్చి యిచ్చాడు. అచ్యుతానికి.

"మంచి నీళ్ళు నువ్వు తెచ్చావేం. అమ్మాయిగానీ మీ ఆవిడగానీ లేరా?"

తలనొప్పి లెన్నెన్

చికిత్స ఒకటి!

అనాసిన్

దీన్ బాధనివారణశక్తి ఎక్కువగా ఉంది

వెంటనే ఉపశమనం యిచ్చడం కోసం అనాసిన్ లో, ప్రపంచమంతటా డాక్టర్లు ఎక్కువగా సిఫార్సు చేసే బాధనివారక ఔషధాలు మరింత ఎక్కువగా ఉన్నాయి.

తలనొప్పి, జలుబు, పడిశెం, ప్లూ, నడుం నొప్పి, కండరాల నొప్పి, పంటి నొప్పి, వీటికోసం చాలా బాగా పనిచేస్తుంది. కేవలం అనాసిన్ పైనే విశ్వాసం ఉంచండి.

ఇప్పుడు నురక్షితమైన ఫాయిల్ ప్యాకింగ్ లో.

భారతదేశపు ఎక్కువ జనప్రియమైన నొప్పి నివారించే ఔషధం.

శ్రీ కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావు

తెలుగు నాటకరంగంలోని వివిధ ప్రక్రియలతో ప్రత్యేక సంబంధం కలిగి, విమర్శనాదృష్టి అలవరచుకున్న విమర్శకులు తెలుగులో బహుకొద్దిమంది. ఆ కొద్దిమంది విమర్శకులలో శ్రీ కప్పగంతుల వారు అగ్రగామి.

హైస్కూల్ స్థాయి నుంచి నాటకాలు ఆడి, విస్తారంగా పుస్తకాలు చదివి, సాహిత్యంపై అభిరుచి పెంచుకుని రచయితగా, నటుడుగా శ్రీ మల్లికార్జునరావు తనకో వ్యక్తిత్వం సృష్టించుకోగలిగాడు.

“ఓంగ్ లియన్” అయిన కప్పగంతుల తండ్రి సదాచారవతుడు. ఆ చారాలు కట్టుబాట్లు వున్న కుటుంబంలోంచి వచ్చి సంఘంలో వున్న మూఢాచారాలు, కృతక జీవితంపై విసుర్లు, అవహేళనచెయ్యగలగటం, మనిషిలో నిజాయితీ సత్రప్త వర్తన ఆశించడం శ్రీ కప్పగంతుల వారి రచనల్లో విశిష్టత. అందుకే కొన్ని నాటకాలు, అందులోని సంభాషణలు ఒక్కోసారి సహజత్వానికి భిన్నంగా కూడ గోచ

యితగా గుర్తింపు లభించింది. ఆంధ్రనాటక కళాపరిషత్ హైదరాబాదు ఉత్సవాలలో 1969లో “పరిష్కృతి” నాటిక హైదరాబాదులో సంచలనం సృష్టించింది. ప్రసిద్ధ సంపాదకులు శ్రీ గోరా శాస్త్రి గారు ‘ఆంధ్ర భూమి’ దిన పత్రికలో రచయితను, నాటికలోని వస్తువునూ తీవ్రంగా నిరసించారు. ఆ నిరసన-రచయితగా కప్పగంతుల నిర్బీతికి నిదర్శనం.

అనంతపురంలో జరిగిన పరిషత్ ఉత్సవాలలో ప్రదర్శించబడ్డ “యాచకులు” ప్రయోగం దృష్ట్యా, రచనావరంగాను విశిష్టమైన నాటకం. సమాజంలో పెద్దమనుషులుగా చలామణి అవుతున్న వ్యక్తులపై చురక : కులాంతర వివాహాలపై వ్రాసిన “సప్తపది” నాటకం ప్రదర్శన కూడా ప్రముఖుల ప్రశంసలు అందుకున్నది. శ్రీ మొక్కపాటి నరసింహశాస్త్రిగారు ఈ నాటకాన్ని బహుధా శ్లాఘించారు. “సాలె గూడు,” “జ్వాల,” “క్షంత వ్యులు,” “ఉద్ధారకులు,” “అశయా బద్ధతే లోకే”

బహుమతులు పొందారు. అయితే రచయితగానే ఆంధ్రదేశం ఆయనను గుర్తించింది. రాయల నాటకకళా పరిషత్-ప్రొద్దుటూరు, లలితకళా నికేతన్ - రాజమండ్రి మొదలైన చోట్ల నాటకరచనకు బహుమతులు పొందారు. విశ్వసాహితీ-హైదరాబాద్, శ్రీ కళానికేతన్-హైదరాబాద్ మొదలైన సాహిత్య నాటక సంస్థలతో

సన్నిహిత సంబంధం వుంది. 1970 తర్వాత నాటక రచన నుంచి దూరమై ప్రభుత్వ విద్యాశాఖలో లెక్చరరుగా చేరాక కథలు, నవలలు, పుంఖాను పుంఖాలుగా వ్రాసి తన బహుముఖ ప్రజ్ఞను చాటుకున్నారు. వివిధ పరిషత్తులలో నాటకాలకు న్యాయనిర్ణేతగా వ్యవహరించి, న్యాయ నిర్ణయ పద్ధతులలో మార్పు తీసుకురాగలిగారు. “నాటక సమీక్ష” అనే విమర్శనా గ్రంథం వ్రాశారు.

ఇన్ని సాధించినా - మల్లికార్జునరావు నాటక రచయితగా మరికొన్ని నాటకాలు వ్రాయలేదే అన్నది - అభిమానులకు కలిగే నిరాశ.

—తారకరామారావు

నాటక ప్రసంగం

రిస్తాయి. అయితే తాను నమ్మింది, విశ్వసించేది నిర్భయంగా చెప్పగలగడం కప్పగంతుల వ్యక్తిత్వానికి గీటురాయి.

1957 నుంచి రచనా వ్యాసంగం మొదలు పెట్టినా, 1960 ప్రాంతాలలోనే నాటక రచ

నాటికలు, “నీలి నీడలు”, “మారనిమనిషి,” “రథ చక్రాలు” నాటకాలు, విరివిగా బహు ప్రాంతాల్లో పరిషత్తుల్లో ప్రదర్శించబడ్డాయి. ఇవేకాక రేడియో నాటికలు వ్రాశారు.

నటుడుగా శ్రీ మల్లికార్జునరావు కొన్ని

“లేరురా! అమ్మాయి మ్యాటీని సినిమాకెళ్ళింది. అది గుళ్ళో పురాణవతనం వుందని వెళ్ళింది” రామానందం చెప్పాడు.

“అలాగా! సరే” అంటూ మంచినీళ్ళు తాగి, చెంబు గ్లాసు వక్కన పెట్టాడు అచ్యుతం.

“ధనవంతుల అబ్బాయి కథ చెబుతాను విను. ఆ అబ్బాయి తండ్రి కోటిళ్ళుడు. నాలుగు తరాలకు కూర్చుని తినాని తరగని ఆస్తి సంపాదించాడు. అక్రమంగానేలే. ఆ అబ్బాయికి డబ్బు ఖర్చు పెట్టడమే తప్ప సంపాదించ వలసిన అవసరం లేదు. అందువల్ల అన్ని దురలవాట్లూ అబ్బాయి అలాంటి అబ్బాయికి దేవత లాంటి అమ్మాయితో పెండ్లి అయింది. ఆ అమ్మాయి కృషి వల్ల ఆ అబ్బాయి పూర్తిగా మారి మంచివాడయ్యాడు. కాకుంటే ఆ అమ్మాయి ఎంత ఓర్పుకున్నా ఆతడు మంచివాడు కాలేదని ఆ అమ్మాయి విరక్తి చెంది....”

“తప్పావురా ఈ సారి నువ్వు తప్పావు. రామానందం ఆనందంగా అన్నాడు” “ఆ అబ్బాయికి దురలవాట్లు లేవు ఈ కథలో చాల మంచివాడు.”

“చాల మంచివాడు” అచ్యుతం మళ్ళీ అందుకున్నాడు. “దాన ధర్మాలు చేస్తాడు. పేద వాళ్ళను ఆదుకుంటాడు కానీ అతడి భార్యకు ఇది యిష్టం వుండదు. దాన ధర్మాల వల్ల మనుషులు సోమరులుగా తయారవుతారని మానెయ్యమనీ పోరుతుంటుంది. ఆ విషయంగా రోజూ యిద్దరికీ తగాదా. ఈ విషయం పని మనుషులు, నౌకర్ల ద్వారా వూరూ వాడా వ్యాపించి, వాళ్ళ ఆస్తి వివరాలు అందరికీ తెలియడంతో దొంగలు పడి పూచిక పుల్ల వదలకుండా ఇల్లంతా దోచుకుపోయారు. అప్పట్నుంచీ దాన ధర్మాలూ లేవు, యుద్ధాలులేవు. ఆ యింట శాంతి నెలకొంటుంది. ఆ పరిస్థితుల్లో పుట్టిన పసి పాపకు శాంతి అని పేరు పెడతారు”

నా దేశపు ప్రజలకోసం

మూలం : పెర్సీ బైషి షెల్లీ
అనువాదం : అబ్బూరి

నా దేశపు జనులారా!
ఇంగ్లండ్ ప్రజలారా!
ఎందుకోసం
మిమ్మల్ని ఇచ్చి వుంచే ప్రభుల కోసం
పొలాల నన్నీ సాగు చేస్తారు
శ్రమించి మించి దీక్షగా
బుడేదారి దుకూలాల
నిరంకుశులకోసం నేస్తారు?
ఎందుకోసం జనన
మరణ పర్యంతం
మీ కష్టం ఏండి ఏండి
మీ రక్తం తాగి బలిసే
క్రియకూన్య కృతఘ్నిలకు
కూడూ గుడ్డ నమకూరుస్తారు
వాళ్ళ సంవదలను
భద్రంగా కావలా కాస్తారు?
మీ బలవంతపు శ్రమపలాన్ని
దోచుకునేందుకు వీలుగా
నా దేశపు జనులారా
తేనె టీగల్లారా
కుట్టలేని పనికిరాని ఊడ్ర కీటకాలకోసం
నానావిధ అస్త్ర శస్త్రాలను
శృంఖలాలను
కొరడాలను
నేర్పుతో విరచిస్తారు

ఎందుకోసం?
ఎందుకోసం?
ఆవాసమా? ఆహారమా?
సుఖమా? నిరాశమా?
ప్రళాంతతా?
ప్రేమాభ్యుత శీకరాలా?
దేన్నిమీరు కొనుక్కుంటున్నారు?
మీ బాధల్ని భయాల్ని పణంపెట్టి
దేన్ని మీరు కొనుక్కుంటున్నారు?
మీరు నాటిన విత్తు మరొకరికి పంట
మీరు నించిన దనం వేరొకరి పరం
మీరు నేపిన వస్త్రం మరొకరి కాబ్బాదనం
మీరు నిర్మించిన ఆస్త్రం ధరిస్తుంది వేరొ
కరి హస్తం
విత్తనాన్ని నాటండి. కాని
పంట నిరంకుశులపాలు కానివ్వకండి
నమకూర్చండి దనాన్ని-కాని
మోసగళ్ళను దోచుకోనివ్వకండి.
నేయండి వస్త్రాలు- కాని
సోమరులను ధరించనివ్వకండి.
నిర్మించండి ఆయుధాలు-కాని
మీ హస్తమే. మీ రక్షణ కోసం, ధరించాలి!
ఒదిగి పొండి! ఒదిగి పొండి!
మీ కలుగుల్లోకి కంతల్లోకి జైళ్ళల్లోకి

మీరు శృంగారించిన మందిరాలలో
మరొకరిది కదా విలాస జీవనం!
విదిలిస్తారెందుకు?
మీరే తయారించిన సంకెళ్ళను?
చూడండి! మీ కొలిమిలోనే రూపొందించిన
లోహం

తేరిచూస్తున్నది మిమ్మల్నే!
నాగలితో మగంతో పారతో
మీ గోతిని మీరే తవ్వకోండి!
మీ శవాన్ని కప్పడానికి
మీరే నేనుకోండి వస్త్రాలను!
నా దేశపు జనులారా!
ఇంగ్లండ్ ప్రజలారా!
మీ సమాధుల్ని మీరే నిర్మించుకోండి!
అందమైన ఈ ఇంగ్లండ్ దేశం
చిట్టచివరకి శవమందిరంగా మారేదాకా.

[ఆంగ్ల మహాకవి షెల్లీ రాసిన
"సాంగ్ టు ది మెన్ ఆఫ్ ఇంగ్లండ్"
కవితకు ఇది స్వేచ్ఛానువాదం.
స్వైరానువాదం కాదు. శ్రీ శ్రీ షెల్లీ
కవనాన్ని హల్లీనకంతో పోల్చాడు.
షెల్లీ మరణించే నాటికి (1822)
కారల్ మార్క్స్ నాలుగేళ్ళ శిశువు!]

అచ్యుతం నవ్వాడు.
రామానందం మండివడి చిటవటలాడి అంతెత్తున ఎగిరి.
అచ్యుతం చొక్కా పుచ్చుకుని లాగి.
"ఒరే ఒరే ఏమిటా! ఏమిటా నీ వుద్దేశం? నేను రాసిన
ప్రతి కథను మధ్యలో అందుకుని సొంతం నువ్వు చెప్పేస్తుంటా
వేమని నేనంత చేకకాని వాడినా. సన్నెన్ను కథలు రాయలేననా
నీఉద్దేశం."

చొక్కా విడిపించుకుని చిద్విలాసంగా నవ్వాడు అచ్యుతం.
మంచినీళ్ళు వంపి గ్లాసు రామానందానికిస్తూ "కొంచెం కాంతించరా
కోసం తగ్గించుకుని నేను చెప్పేది కాస్త విను." అని మంచినీళ్ళు
రామానందం గొంతులో పోసి అతడిని కుర్చీలో కూర్చోబెట్టి
ముఖాన నట్టిన చెమటను కండువతో తుడిచాడు అచ్యుతం.
"రామానందం. నువ్వు పేరున్న రచయితవే. కాదనను.
నీరచనల్లో వై విద్యం వుంటుంది. అదీకాదనను. నువ్వువలె యేళ్ళు
కిందటి కథలు చదివావా! ఇప్పుడవి ఎంత పేలవంగా అన్నిస్తాయి
కానీ అప్పట్లో అవి చాల గొప్ప రచనలు ఎందుకంటావ్! ఇప్ప
టికీ అప్పటికీ పాఠకుల ఊహా శక్తి చాల పెరిగింది. ఆలోచనలు
పదునెక్కాయి. అందుకేరానురాను రచయితల బాధ్యతకూడాబాగా
పెరుగుతోంది. రచయితలు కొత్తదనం కోసం పాకులాడుతు
న్నారు. కోతులనూ, పాములనూ, పిల్లలనూ పాత్రలుగా చేసి
కథలను అనేక మలుపులు తిప్పుతున్నారు. చేతబడులు. చిల్లం
గులూ కథల్లో జొప్పిస్తున్నారు. సాగరకన్యలను. జల చర
సుందరులను నాయికా నాయకులుగా చేస్తున్నారు. ఒక్క
మాటలో చెప్పాలంటే మాయల ఫకీరు కథలు కాశీమజిలీ కథలు
సాంఘికంతో జోడించి సాంఘిక. ముసుగు వేసి రాస్తున్నారు.
రామానందం ముఖంలో నిరాశ కన్పిస్తోంది. అచ్యుతానికి
జాలివేసింది. సమయానికి వచ్చి రామానందం బుర్ర పాడు చేశా

సాహితీ (సిని) క్వీజ్

1. ప్రతి మాటకు, రంగు, రుచి, వాసన పుంటాయని వాటిని పొట్టో తూచి వాడిన ప్రముఖ కవి?
2. "ఏకవీర" చిత్రానికి మాటలు మొదటిసారిగా వ్రాసిన పాటలాదాచ్యుడెవరు?
3. మాటలు పాటల రచయితలుగా ప్రసిద్ధులైన తండ్రి కొడుకులెవరు?
4. "ఉందిలే మంచి కాలం ముందు ముందున" అంటూ ముందుకురికిన కవి ఎవరు?
5. సినిమా రంగంలో "తాతాజీ" బిరుదాంకితులెవరు?
6. మాటలు, పాటలు వ్రాసి ప్రేక్షకుల్ని, సకాలంలో వ్రాయక నిర్మాతల్ని కంట తడి పెట్టిస్తారనే 'మాట' పద్ధతి రచయిత ఎవరు?
7. "రక్త సంబంధం" చిత్రానికి మాటల రచయిత ఎవరు?
8. హాస్య సంభాషణలను వ్రాయటంలో ప్రత్యేకతను పొందిన డి.వి. నరసరాజు మొదటి చిత్రం.
9. దైజాం సంస్థానాన్ని ఎదిరించిన హర్యాస్థాన కవి ఎవరు?
10. ప్రముఖ సిని రచయిత, "హాస్యబ్రహ్మ" గారి సుపుత్రుడెవరు?

శ్రీకృష్ణుని గాథలు	01
ఉర్రబడిన గ్రామం	06
యల్లయల్ల యిల్ల	08
శ్రీకృష్ణుని	02
యల్లయల్ల	09
గ్రామం	09
శ్రీకృష్ణుని	07
యల్లయల్ల గ్రామం	08
శ్రీకృష్ణుని	07
శ్రీకృష్ణుని	01

: ఇంటింటి అల్లయల్ల

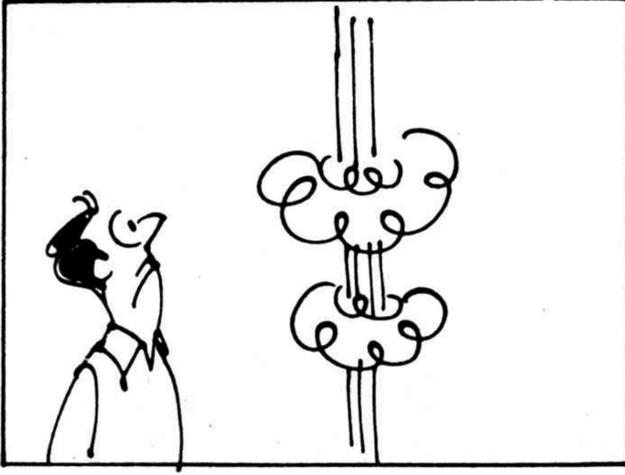
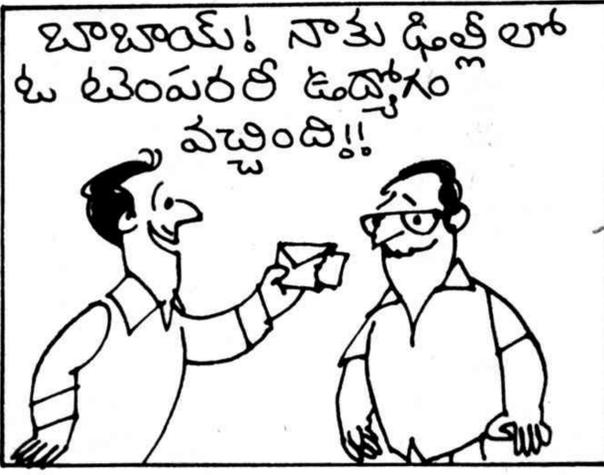
నేమోనని బాధ పడ్డాడు. తాను గాని యివాళ రావడం మానేసి వుంటే ఈ పాటికి రామానందం ఏదో ఒక కథ సెలెక్టు చేసి పంపించేవాడేమో! తనను తాను దాగా తిట్టుకున్నాడు.

రామానందం ఓర్వంగా నిశ్చయించాడు. "నువ్వన్నదీ నిజమే పాఠకులు రచయితలకన్నా ఎక్కువగా సమాజాన్ని గమనిస్తున్నారు. అయితే సన్నెన్ను కథ రాయలేనంటావా?"

"రాయొచ్చు! అయితే. ఓ రాకుమారుడు తండ్రి ఆరోగ్యం బాగు చేసే నిమిత్తం ఒక మంత్రాల వ్రాసిన సేకరించడానికి వ్యర్థాలకేసి వెళుతున్నాడు. అంతలో ఒక రాక్షసి అతడి మార్గానికి అడ్డునిలిచింది. తీరా వ్రాసిన మీద చెయ్యి వేసిన రాజకుమారుడు గాలిలోకి ఎగిరి సుడి తిరుగుతూ వెళ్ళి దక్షిణాఫ్రికాలో సీగ్రోల మధ్య పడ్డాడు. అని రాయొచ్చు. మరు నిమిషం ఏం జరుగుతుందో పాఠకులకు తెలియదు. దీన్ని సాంఘికపు తొడుగులో చూపించాలంటే రాజకుమారుడు రేడియో ఆక్టివ్ పరికరాన్ని లేదా ఎలక్ట్రానిక్ వ్రాసిన సంపాదించడానికి హెలికాప్టర్ లో హిమాలయాలు పై ఏగాడు. అతడి మార్గానికి ఓ మర మనిషి అడ్డు నిలిచాడు. ఫోటో ఎలక్ట్రానిక్ ఎఫెక్టు వల్ల మర మనిషి రాజకుమారుడి రాకను కనిపెట్టగలిగాడు అని రాయొచ్చు. ఎలక్ట్రానిక్ వ్రాసిన, ఎలక్ట్రానిక్ చేతబడి, ఎలక్ట్రానిక్ రాక్షసి అంటూ ప్రతిదానికి ముందు ఎలక్ట్రానిక్ అన్న పదం కలుపుతూ కాళీ మజిలీ కథను రాసేయ్. అదే సాంఘికం అవుతుంది. సైన్స్ ఫిక్షన్ అవుతుంది. బ్రహ్మాండమైన సన్నెన్ను వస్తుంది కథలో."

రామానందం చిరాకుగా చూశాడు. అచ్యుతం నవ్వు కున్నాడు. "నీకు నవ్వులాటగానే వుంటుంది. ఒక వేపు సాంఘిక పరిశీలన సామాజిక స్పృహ అంటూ ఇలాంటి కథలు రాయడానికి నాకు మనస్సు ఒప్పుదురా. కథ సాంఘికమైనా చివరిదాకా సన్నెన్ను వుండదేమో. ఎక్కడో ఒక చోట ముందు ఏం జరగబోతుందో పాఠకులకు తెలిసిపోతుండేమో. పాఠకులకు చివరి దాకా వుత్కంఠ నిలిచేలా రాయాలనుకుంటున్నాను."

"అలా చివరిదాకా సన్నెన్ను వుండే కథలు రాయగలిగే రచయిత ఒకడే ఒకడు వున్నాడు" అన్నాడు అచ్యుతం.

Handwritten signature

“ఎవరు” రామానందం గొంతులో కుతూహలంతో పాటు కించిత్తు అసూయ కూడా తొంగి చూసింది.

“దేవుడు” అత్యుతం అన్నాడు “అవును భగవంతు దొక్కడే. ప్రతి మనిషి కథలోను చివరిదాకా సన్నెన్ను వుంచ గలుగుతున్నాడు. అవుతుందనుకుంది కాదు కాదనుకుంది అవు తుంది. ఏ క్షణం ఏం జరుగుతుందో ఎవరికీ తెలియదు. ఓ బ్రహ్మాండమైన రచయితకు చెయ్యి విరగవచ్చు. నటుడికి కళ్ళు పోవచ్చు. దాన్నరుకు కాలు విరగవచ్చు. పేదవాడు లజ్జెడికారి కావచ్చు. కోటిశ్వరులు అడకు తినవచ్చు. ఆ సన్నెన్ను అంతమయ్యేది మనిషి జీవితం ముగిసినప్పుడు.”

రామానందం నవ్వాడు. “అయితే చివరిదాకా సన్నెన్ను వుండి. పాఠకులలో పుత్కంఠ కలిగించే రచన నేను చెయ్య రేనంటావా?”

“చెయ్యచ్చు. హీరోకి సన్నెన్ను అనీ, హీరోయిన్కి ఉత్కంఠ అనీ పేర్లు పెట్టు. అప్పుడు కథలో చివరి దా కా సన్నెన్ను పుత్కంఠ వు. టాయి.”

అత్యుతం నవ్వుతో రామానందం శ్రుతి కలిపాడు.

ఇంతలో రామానందం కూతురు లోవడికి వచ్చింది.

ఆమెను చూసి రామానందం “ఎమ్మా అప్పుడే వచ్చేళావు సినిమా కెళ్ళలేదా” అన్నాడు.

“లేదు నన్నా నేను గుడికెళ్ళి వస్తున్నాను” అం దా అమ్మాయి.

“మరి మీ అమ్మ రాలేదేం ఇంకా గుడిలో నే వుందా” అన్నాడు రామానందం.

“అమ్మ గుడికి రాలేదు నన్నా ! సినిమాకు వెళ్ళింది ”
 “అదేమిటి గుడికి వెళ్ళానని మీ అమ్మ సినిమాకేళే. సినిమాకు వెళ్ళకుండా నువ్వు గుడికి వెళ్ళావా?”

“కొత్త సినిమా డబ్బాలు రాలేదని సక్కుబాయి వేళాయి ఇవాళ. అమ్మ అవతలి వీధి కామాక్షమ్మతో కలిసి అక్కడికి వెళ్ళింది. గుళ్ళో సినిమా మాటింగు వుండేనూ కామాక్షమ్మ కూతురు. నేను. వద్ద అక్కడికి వెళ్ళాం” అని చెప్పింది రామా నందం కుమార్తె.

అత్యుతం రామానందం వంక చూశాడు కళ్ళెగరేస్తూ.

మూలశంకకు

త్వరగా
నమ్మకవైన

హెడెన్సా

విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి

- శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

సంకోచం లేకుండా సంప్రదించండి! సరైన సంబంధాన్ని కుదుర్చుకోండి!!

“మన కమ్మవారికి కాకతీయ ఇన్ ఫర్ మేషన్ సర్వీస్ విడు పెళ్ళి సంబంధాలు కుదుర్చుతున్నారటగా! మనం వెళితే... ఎవరికైతే తెలిస్తే ఏమిట్లో అనుకోవో?”

ఏమి అనుకోవో. పైగా... మోస్తుకుంటారు. ఇంకా ప్రోత్సహిస్తారు. చక్కటి సంబంధాలను అటికెలో ఏర్పాటు చేస్తారు. మన విషయాలన్ని గాప్యంగా ప్రాంచుతుంటారు కుడా.

ఫోన్: 940

కాకతీయ ఆన్ ఫర్ మేషన్ సర్వీస్

రాజేంద్రనగర్, 1వ లైన్, గుడివాడ-521 301